

Μαξίμου, στυγιαντ.

Ἡ π. χρ. 3, 202

Συντάξις

Διονύσιος.

Ἐκ τοῦ στυγιαννου :

καὶ οἱ γὰρ ἐχρήσω συμβούχοις, περὶ δὲ πλεό-
 κται, καὶ ἄλλοι διὰ θύον περισσεύειν ἐδέχοντες,
 ὡς ἂν πού ποτε καὶ συμπόσια γίνοντο περιεργά-
 ζοντο καὶ ἄλλοις τοῖς τῶν εἰδεκτέων ἐπαγωγόν-
 θαι, οὐδὲν ἂν τῶν εἰσόδων συμβουλεύσασκεν.
 . . . . . Ἐἴ δὲ καὶ τῇ οὐ τοιοῦτο τυχόν-
 τιν αὐτῶν, ἀλλ' ἀμαθίᾳ καὶ κείνῳ καὶ ἀπερίᾳ τοιοῦ-

των πραγμαίων ἐπύρσει, μετὰ πύρσει τοῖς σοῖς ἀπο-
 τηλοῖς καὶ αἰμωλοῖς πόδας, ὡς γενομένης σὺ.
 ὥστε σοὶ εἶναι τὴν μένῃ, μαῖρα δ' εἰς δίκην,
 παῖν τοῖς ἀμαρτυρίαις φέρων περιείχεεν ὡς
 αἰγυρῇ καὶ ἀπατεῶνι. ,